

mielessäni matkustan autiolle saarelle valtameren toiselle puolen hiljaisuuden huminaan
lainemuurien taa pudotan ajatuksia painavasta veneestä, osa jää kellumaan ikuisuuden
aallokkoon koralliriuttojen kaveriksi seilaan aivan yksin lämpimälle rannalle, huokaisen, katson
sinistä äärettömyyttä ympärilläni ja hymyilen mutta sitten sinun laivasi ilmestyy tyhjältä
horisonttiin, merivesi muuttuu kyynelten altaaksi